

Usnesení R.4.: Zdravotnictví a sociální služby

{{A. Afilace EPSU, které se sešly na svém 8. kongresu ve dnech 8. – 11. června 2009, potvrzují, že:}}

1. Sektory zdravotnictví a sociálních služeb jsou v samém centru evropského sociálního modelu; mají zásadní význam pro zajišťování základního práva na zdraví každého jednotlivce a musejí být dostupné pro všechny lidi žijící v Evropě, včetně imigrantů. Tyto veřejné služby mají zásadní důležitost pro zlepšování pracovních životních podmínek, ale také pro zlepšování sociální soudržnosti a poskytování sociální ochrany. Sektory zdravotnictví a sociální péče mohou plnit své poslání pouze tehdy, když budou dobře organizovány, řízeny a financovány spravedlivým, univerzálním a solidárním způsobem. Musejí vycházet ze zdravých a finančně udržitelných systémů sociální ochrany. Úloha o odpovědnost evropské, národní, regionální a místní veřejné správy musí být přesně určena a podporována. Jakákoliv koncepce zdravotnictví a sociálních služeb by měla odrážet různorodost služeb v různých evropských zemích. Respektování a pochopení specifických podmínek, za nichž se tyto sektory vyvíjely po celé Evropě, je základním předpokladem pro rozvoj společné evropské politiky.

2. Sektory zdravotnictví a sociálních služeb slouží především obecnému zájmu. Bez ohledu na to, kdo je vlastní a provozuje, musejí splňovat konkrétní standardy založené na kvalitě, místní i finanční dostupnosti, rovnosti, univerzálnosti, kontinuitě, sociálním partnerství, ochraně uživatele a demokratické kontrole. Sektory zdravotnictví a sociálních služeb slouží řadě účelů. Nejsou určeny jen pro nemocné, zraněné nebo zranitelné jedince a občany v nouzi; jsou zásadní pro zlepšování a udržování vysokých standardů v životě a vysoké úrovni veřejného zdraví v Evropě. Integrační přístup zdravotnických, sociálních a dalších veřejných služeb je nutný pro zajištění vysoké kvality života pro všechny lidi v Evropě.

3. Rostoucí vliv tržních sil a liberalizace v oblasti zdravotnictví a sociálních služeb vedl k oslabení solidarity a soudržnosti, ke zvýšení nerovností, a má negativní dopad na životní a pracovní podmínky a jistotu zaměstnání. Tržní principy a obchodní zájmy včetně úsilí o dosahování zisku se v řadě případů střetávají s

veřejným zájmem a se zájmy zaměstnanců v oblasti zdravotnictví a sociálních služeb. Pokusy vlád, finančních a evropských institucí liberalizovat a komercializovat zdravotnictví a sociální služby by tudíž měly být zastaveny a nahrazeny rozvojem vhodných a sociálně citlivých regulačních rámců, jako jsou závazná kritéria pro sociální poskytování služeb.

4. Demografické změny a stárnutí obyvatel zvýší poptávku po kvalitních zdravotnických a sociálních službách v Evropě. Tato poptávka může být uspokojena jedině prostřednictvím dostatečného počtu motivovaného, dobře placeného, kvalifikovaného a dobře doškoleného odborného personálu na všech úrovních. Rostoucí počet zaměstnanců zdravotnictví a sociálních služeb, kteří tento sektor opouštějí nebo odcházejí ze svého regionu nebo země, představuje závažnou hrozbu pro dostupnost a kvalitu zdravotnických a sociálních služeb v Evropě. Investice do sektoru a jeho zaměstnanců jsou naprosto nezbytné, aby se zabránilo nedostatku personálu teď i v budoucnu, ale i pro řešení výzev spojených s požadovanou kvalifikační strukturou a potřebou nových dovedností.

5. Změny v organizaci a poskytování služeb v sektorech zdravotnictví a sociální péče vyvolávají obavy o odborová práva a zastupování zaměstnanců. Fingované postavení zaměstnanců jako OSVČ, outsourcing, ekonomické pronájmy, využívání dočasných a agenturních pracovníků a nárůst pracovních smluv na dobu určitou a na částečný úvazek ztěžuje v celé Evropě odborům možnost organizovat zaměstnance sektoru a zastupovat je v kolektivním vyjednávání a sociálním dialogu. Nárůst počtu společností zaměřených na tvorbu zisku, neziskových organizací a malých podniků v oblasti poskytování zdravotnických a sociálních služeb znamenal také nárůst počtu zaměstnavatelů, kteří odmítají přiznat svým zaměstnancům odborová práva a odmítají kolektivní smlouvy ve svých organizacích. Je třeba vyvinout společnou strategii pro posílení evropských odborů v sektoru zdravotnictví a sociálních služeb.

{{B. 8. kongres vyzývá afilace EPSU, aby přistoupily k následujícím krokům:}}

6. Vytvořit a uplatňovat prostřednictvím organizování, lobbování, mobilizování, vytváření politiky a sociálního dialogu silný odborový profil a hlas na veřejnosti, v sektoru soukromého i neziskového zdravotnictví a sociálních služeb, včetně oblasti

- nemocničních služeb
- primární a ambulantní péče
- péče o děti

- sociální práce a sociálních služeb
- dlouhodobé rezidenční péče pro staré a postižené občany
- domácí a komunitní péče včetně domácí výpomoci
- psychiatrické péče
- komunitních a kulturních služeb
- sociálního bydlení
- služeb zaměstnanosti

7. Pokračovat v poskytování zdrojů pro výzkum, vzdělávání, výměnu informací, osvětu a kampaně v boji za kvalitní zdravotnické a sociální služby a proti různým formám zesíleného působení trhu. Nabízet alternativy k evropskému trhu a konkurenčním iniciativám v oblasti zdravotnictví a sociální péče dovoláváním se odpovědnosti veřejných orgánů a zajištění lidských práv.

8. Dále rozvíjet kampaně s cílem zajistit, aby jakékoliv stávající i budoucí legislativní i nelegislativní evropské iniciativy týkající se sektoru zdravotnictví a sociálních služeb, a zvláště (navrhovaná) „směrnice o uplatňování práv pacientů v přes-hraničním zdravotnictví“, adekvátně odrážely a zajišťovaly univerzální a solidární základ těchto služeb.

9. Vytvářet tlak na rovná práva, příležitosti a zacházení se všemi zaměstnanci v sektoru zdravotnictví a sociálních služeb, a bojovat proti diskriminaci na základě pohlaví, kulturního a etnického původu, národnosti, fyzického a mentálního postižení, sexuální orientace, politického a náboženského přesvědčení a věku.

10. Posilovat zaměstnavatelsko-zaměstnanecké vztahy v sektoru zdravotnictví a sociálních služeb na evropské, národní, regionální i místní úrovni, organizovat společné akce a projekty s příslušnými zaměstnavatelskými organizacemi.

11. Prosazovat uplatňování sektorových a mezi-sektorových textů evropského sociálního dialogu.

12. Bojovat proti vykořisťovatelským a neetickým praktikám při přes-hraničním náboru zaměstnanců v sektoru zdravotnictví a sociálních služeb uplatňováním a prosazováním Kodexu chování EPSU-HOSPEEM při přes-hraničním náboru. Zabývat se důvody migrace zaměstnanců v sektoru zdravotnictví a sociálních služeb.

13. Budovat a posilovat spojení pro zajištění vysoce kvalitní zdravotnické a

sociální péče s příslušnými reprezentativními organizacemi (byť nejen s nimi) jako jsou PSI, EOK a další odborová sdružení, zaměstnavatelé, sociální nevládní organizace, profesní sdružení a skupiny uživatelů.

14. Navazovat na stávající práci a sítě v oblasti sociálních služeb a rozvíjet další aktivity pro větší zapojení odborů a EPSU do oblasti sociálních služeb.

15. Přispívat k celkové strategii EPSU na podporu horizontálních legislativních opatření na úrovni EU pro oblast veřejných služeb a Akčního programu EU založeného na Protokolu veřejných služeb, který schválily vlády 27 členských států EU v roce 2008. Využít celkový kontext této strategie jako rámec pro zahájení, mezi jiným, diskusí o konkrétním poskytování zdravotnických a sociálních služeb ve vztahu k veřejnému zájmu, občanských právních a očekávání občanů.

16. Rozvíjet strategii na ochranu zaměstnanců v sektoru zdravotnictví a sociálních služeb před nehumánním zacházením a rizikovou prací; podporovat udržení zaměstnanců zlepšením pracovních podmínek včetně následujících oblastí (byť nejen jich):

- sladění práce a soukromého života
- pracovní doba; nepravidelná pracovní doba, práce na směny a pohotovosti (směrnice o pracovní době)
- doškolování, celoživotní vzdělávání a kariérní možnosti
- BOZP
- postavení zaměstnance a podmínky zaměstnání
- odměňování

Bojovat proti podhodnocení pracovních míst v sektoru zdravotnictví a sociálních služeb a podporovat profesionalizaci zaměstnanců.

17. Požadovat dostatečné financování a dlouhodobé veřejné investice do sektoru zdravotnictví a sociálních služeb, aby se zajistil dostatečně vysoký počet zaměstnanců včetně dostatečného počtu kvalifikovaných odborníků, odpovídajícího odměňování, pracovních podmínek a efektivního poskytování služeb veřejnosti.

18. Prosazovat a hájit odborová práva pro zaměstnance zdravotnictví a sociálních služeb ve veřejném, soukromém i neziskovém sektoru včetně práva na informace, konzultace, vyjednávání, kolektivní vyjednávání, a práva na stávku a protestní akce.

19. Monitorovat vývoj a aktivity různých nadnárodních společností v sektorech

zdravotnictví a sociálních služeb a podporovat zřizování evropských závodních rad v příslušných společnostech.

{Přijato 9. června 2009}

<doc14552|left>

- [Log in](#) to post comments
- [Printer-friendly version](#)

Congresses

[Congress 2009](#)

Document types

[Resolution](#)

[Papers and publications](#)